

سال جدید تحصیلی

از روز شنبه پنجم مهر ماه ۱۳۸۲ سال تحصیلی جدید برای دانشجویان و دانشگاهیان کشورمان آغاز شد و همزمان با آن موجی از مجازات، تهدید و ارباب، صدور احکام انضباطی و محرومیت های رنگارنگ تحصیلی برای دانشجویان آزاده کشورمان بالا گرفته است .

دانشجویان پیشرو کشورمان که در ماه های خرداد و تیر و حتی در ادامه آن به اشکال مختلف نارضایتی خود را از شرایط موجود بیان کرده و در راه رسیدن به اهدافشان مرارتها کشیدند در شرایطی سال جدید را آغاز میکنند که بی شمار هم قطارانشان هنوز در سلولها و زیر زمینهای وحشت و شکنجه رژیم به انتظار سرنوشتی نامعلوم زندانی هستند و خیل عظیمی از آنان نیز به محکومیت های طولانی و محرومیت های ترمی محکوم شده اند .

این طیف آگاه که از سالهای مبارزاتی گذشته خود زخمهای بیشماری بر پیکر خود دارد و تعداد بسیاری از آنان سالهای درد و اسارت را در زندانها و سیاه چالهای رژیم سپری میکنند اما هم اکنون تجربه ای دیگر اندوخته است . این تجربه بافاصله وجدایی نهایی ازجبهه دوم خرداد و اصلاح طلبان حکومتی آغاز و با خروج اعتراضات دانشجویی خرداد و تیرماه گذشته از چارچوب دانشگاه، پای نهادن به صحنه خیابان و بهره برداری ازپتانسیل حمایتی توده ها و جوانان جسور و آزادیخواه کشورمان معنی شد .

شاید به سختی بتوان در طی دهه های اخیر رژیمی استبدادی سراغ گرفت که تا این حد و در این ابعاد به ضرب و شتم، سرکوب، شکنجه، زندان، مجازات و محروم نمودن دانشجویان و اساتید دانشگاه های کشورش پرداخته باشد . این حقیقت ضمن اینکه گویای خصومت و دشمنی این رژیم با پدیده علم، دانشجو، دگر اندیشی، نو آوری و بالندگی است نشان دهنده نفرت سیل عظیم ۸۰۰ هزارنفره دانشجویان از رژیم استبدادی حاکم و گستردگی صفوف مبارزاتی آنان برای دستیابی به اهدافشان نیز می باشد .

این گونه به نظر میرسد که با شروع هر سال تحصیلی دانشگاهی، سالی نو برای مبارزه در راه دستیابی به حقوق صنفی و سیاسی دانشجویان که امروزه بی ارتباط با خواست ها و مطالبات مطروحه در سطح جامعه مثل آزادی تمامی زندانیان سیاسی، بیان و مطبوعات و ۰۰۰ نمی باشد، آغاز میشود .

پر واضح است که این مبارزات در جاده ای طی مسیر می کند که یکطرفه است و مقصدی جز

دستیابی به حقوق اولیه دانشجوی، آزادی و دموکراسی برای همه ندارد.
طبیعی است که رژیم تمامیت خواه حاکم نیز به آرایش مجدد در برابر این جنبش پرداخته و در این راه تمامی انصار و اوباش خود و ریاکاران کهنه کار خویش از جمله مماشات طلبان حکومتی و در راس آنها خاتمی رئیس جمهور را نیز بسیج کرده است تا از جانبی به سرکوب آنان اقدام ورزد و از سوی دیگر این جنبش را به بیراهه و سراب اصلاح طلبان ورشکسته به تقصیر کشاند. خاتمی از ابتدای تکیه بر امید و رای میلیونی مردم در سکان ریاست جمهوری بیشترین خدمت را به جناح تمامیت خواه با تلاش های مکرر برای فرو نشاندن نفرت و اراده متحد دانشجویان علیه رژیم حاکم کرد و بارها درمقابل امواج دانشجویان عاصی ازستم و سرکوب رژیم و اوباشان لباس شخصی اش ایستاد و آنان را به ریاضت و آرامش در برابر انصار فاشیستی حزب الله که تحت فرمان و فتوی فقها بودند، فرا خواند.

وی در شرایطی در جمع دانشجویان از مردم سالاری و ضرورت احترام به تشکل ها، اصناف و احزاب سخن میراند که چند هفته ای قبل تر و در گرماگرم سالگرد کشتار زندانیان سیاسی در تابستان ۱۳۶۷ به « زیارت مرقد » بزرگ جلاد دگراندیشی و دگراندیشان « خمینی » میروند و بر « حرم » وی سجده میکند.

این ریاکار را دخالت در جنبش دانشجویی نشاید و دانشجویان کشورمان نیز با هویت طلبی و جدا سازی خود از اصلاح طلبان دولتی آنرا بیان کرده اند.

جنبش دانشجویی که سالها برای رسیدن به اهداف خود مبارزه کرده و قربانی ها داده است هم اکنون در جستجوی تشکل و هویت مستقل خود میباشد و جسورتر و آگاه تر از همیشه گام در سال جدید تحصیل علم و تداوم مبارزه برای آزادی و دموکراسی میگذارد.

این جنبش به تجربه میداند که رمز موفقیت و لازمه مقابله با سرکوب وحوش حاکم پیوند با اعتراضات عمومی مطرح در سطح جامعه، فاصله و جدایی کامل از جناح مماشات طلب حاکم، اتحاد سراسری و تلاش برای استقلال این جنبش میباشد.

دانشجویان کشورمان هم اکنون با موجی از تهاجم وحشیانه از جانب تمامیت خواهان روبرو و از سویی دیگر با ترفندهای جناح اصلاح طلب برای ایجاد تفرقه در صفوفشان مواجهند. این ترفند با تبلیغ و تفکیک دانشجوی خودی و غیر خودی، زندانی سیاسی خودی و غیر خودی و... همراه است و بدینوسیله وبا توسل به سانسور اخبار مبارزات غیر مذهبی ها در داخل، سکوت رسانه های اصلاح طلبان و سایتهای اینترنتی وابسته به آنان، تبدیل کلمات و واژه ها از قبیل

اعتصاب غذا به « روزه سیاسی » و به تبع آن تفکیک مبارزان غیرمذهبی و مذهبی و رنگ اسلامی و دینی زدن به حرکات اعتراضی مردم کشورمان تلاش دارند تا ضمن پیشبرد اهداف و سیاستهای « گزینشی ! و انحصارطلبانه! » خود تمامی حرکات دادخواهانه در جریان را به خود و نیروهای ورشکسته سیاسی خود نسبت دهند.

در این راستا جنبش دانشجویی نیازمند حمایت بیدریغ اپوزیسیون دمکرات خارج از کشور، ارگان های مدافع حقوق بشر، محافل انساندوست و مترقی برای رساندن صدای حق طلبانه خود بگوش جهانیان میباشد.

روزبه وین

ruzbeh2009@yahoo.de